

Ballett Frankfurt

Amsterdam

Het Muziektheater

vrijdag 3 en zaterdag 4 juni 1988

20.15 uur

zondag 5 juni 1988

21.00 uur

Van der Kroft c.s.
Advokaten te Amsterdam

Deze produktie kwam tot stand met
medewerking van Het Muziektheater

Impressing the Czar

choreografie	William Forsythe
muziek	Ludwig van Beethoven Eva Crossman-Hecht Tom Willems Leslie Stuck
toneelbeeld	Michael Simon
kostuums	Férial Simon
licht	William Forsythe Michael Simon
teksten	Kathleen Fitzgerald William Forsythe
dramaturgie	David Levin

- I Potemkins Unterschrift
- II In the Middle, Somewhat Elevated
- III La Maison de Mezzo-Prezzo
- IV Bongo Bongo Nageela
- V Mr Pnut goes to the Big Top

I. Potemkins Unterschrift

Muziek	Ludwig van Beethoven (Strijkkwartet in C-mol Nr. 14, op. 131, gespeeld door het Alban Berg Kwartet, EMI 1C067/ASD 14-3664-1) Leslie Stuck Tom Willems
Muzikale bewerking	Tom Willems
Tekst	Kathleen Fitzgerald Richard Fein William Forsythe
Agnes	Kathleen Fitzgerald
Rosa	Ana Catalina Roman
Rodger Wilco	Richard Fein
Mr. Pnut	Luc Vercruysse
The Grim Brothers	Stephen Galloway David Kern
Pas de Deux	Andrea Tallis Christopher Johnson
Kwartet/Kwintet	Carlos Iturrioz Thomas McManus Anthony Rizzi Glen Tuggle Hilde Koch Daniela Malusardi Pascale Michelet Helen Pickett Andrea Tallis

Isabel Gerber, Jennifer Grissette, Irene Klein, Amanda Miller,
Gisela Schneider en het Balletensemble

PAUZE

II. In the Middle, Somewhat Elevated

Muziek	Tom Willems
Muzikale medewerking	Leslie Stuck Elizabeth Corbett Jennifer Grissette Hilde Koch Mayra Rodriguez Isabel Gerber Helen Pickett Richard Fein Michael McGrath Andrew Levinson

PAUZE

III. La Maison de Mezzo-Prezzo

Muziek Eva Crossman-Hecht
Tekst Kathleen Fitzgerald
William Forsythe

Frankfurter Opernhaus- en Museumsorchester
Muzikale leiding Volkmar Olbrich

Kathleen Fitzgerald, Ana Catalina Roman, Luc Vercruysse,
Rafaele Giovanola, Irene Klein, Daniela Malusardi, Amanda Miller,
Gisela Schneider, Ursula Schwarz, Kate Strong, Andrea Tallis,
Stephen Galloway, Christopher Johnson, Evan Jones, David Kern,
Martin Lämmerhirt, Leigh Matthews, Anthony Rizzi,
Thomas Stache, Glen Tuggle

IV. Bongo Bongo Nageela

Muziek Tom Willems

Het Balletensemble

V. Mr Pnut goes to the Big Top

Muziek Tom Willems
Zangers Stephen Galloway
Michael McGrath
Thomas Stache

Elizabeth Corbett, Douglas Becker, Nicholas Champion,
Kathleen Fitzgerald, Richard Fein, Isabel Gerber, Stephen Galloway,
Rafaele Giovanola, Eda Holmes, Carlos Iturrioz, Jennifer Grissette,
Christopher Johnson, Irene Klein, Evan Jones, Hilde Koch,
David Kern, Daniela Malusardi, Martin Lämmerhirt, Amanda Miller,
Andrew Levinson, Helen Pickett, Leigh Matthews, Mayra Rodriguez,
Michael McGrath, Ana Catalina Roman, Thomas McManus,
Gisela Schneider, Anthony Rizzi, Ursula Schwarz, Thomas Stache,
Kate Strong, Glen Tuggle, Andrea Tallis, Luc Vercruysse.

muziekassistent: Margot Kazimirska, Leslie Stuck
kostuum-assistentie: Gabriele Nickel
techniek assistentie: Juliane Votteler
inspeciënt en productie assistent: George von der Decken
grime: Manfred Geidel, Helga Ritzel,
 Eva Lose, Klaus Weber, Uli Tittel
toneeltechniek: Siegfried Dreissigacker,
 Ernst Kettler, Martin Haindel
requisieten: Manfred Rosenke, Herr Peuse
geluid: Peter Tobiasch
belichting: Werner Knoblich
kostuums: Barbara Baumann, Renate Pahl, Stefan Röser,
 Herr Fremde, Friedrich Essenwanger

artistiek directeur en choreograaf: William Forsythe
zakelijk leider: Dr. Martin Steinhoff
balletmeesteres: Urs Frey, Helga Heil, Barry Ingham
directie assistentie: Jutta Authorsen
repetitieleidster: Eva Crossman-Hecht
repetitoren: Kevin Brownridge, Margot Kazimirska
muzikale medewerking: Leslie Stuck
technische leiding: Martin Haindel

William Forsythe

William Forsythe

William Forsythe werd in 1949 in New York geboren. Hij kreeg zijn dansopleiding bij het Joffrey Ballet te New York, waarvan hij later eveneens als danser deel uitmaakte. In 1973 haalde John Cranko hem als danser naar het Stuttgarter Ballett. Voor het dansgezelschap Noverre, dat zich ten doel stelde jonge choreografen te stimuleren, creëerde hij in 1976 zijn eerste ballet *Urlicht*, een pas-de-deux op muziek van Gustav Mahler.

Na de periode in Stuttgart was Forsythe vanaf 1979 vijf jaar lang als zelfstandig choreograaf werkzaam. Hij werkte voor het Henzes Festival in Montepulciano (Italië), het Nederlands Dans Theater, de Deutsche Oper Berlin, het Joffrey Ballet, het Ballet van de Parijse Opéra en de Opera van Wenen en München.

Sinds 1984 is Forsythe artistiek leider van het Ballett Frankfurt. Een selectie uit zijn werken: *Gänge I* (1982, Nederlands Dans Theater), *Gänge* (avondvullend, 1983, Frankfurt), *Artifact* (1984), *LDC* (1985), *Isabelle's Dance* (musical, 1986), *Big White Baby Dog* (1986), alle in Frankfurt. *New Sleep* (1987, San Fransisco en Frankfurt), *In the Middle Somewhat Elevated* (1987 L'Opéra, Parijs), een werk dat tevens het centrale deel vormt van *Impressing the Czar* (1988, Frankfurt).

William Forsythe en het Ballett Frankfurt

Toen William Forsythe in 1984 als artistiek directeur van het Ballett Frankfurt werd aangesteld, was zijn streven om een conventioneel klassiek geschoold gezelschap tot een groep zelfstandige individuen te laten uitgroeien die medeverantwoordelijkheid zouden dragen bij het creëren van zijn werk. Hiervoor eiste hij van zijn dansers een onvoorwaardelijke inzet die zich niet alleen beperkte tot de dans maar zich uitstrekte tot voordracht en zang. Vóór alles verlangde hij echter dat zij actief zouden deelnemen aan het wordingsproces.

Forsythes choreografieën reflecteren op een gelijkwaardig niveau het ballet als kunstvorm op zich door middel van dans, muziek, licht, taal en vormgeving.

Forsythe begon zijn ontdekkingsreis naar de functie van het ballet in 1981 en 1983 in Den Haag en Frankfurt met het provocerende beeldraadsel *Gänge*, een jaar later gevolgd door het sterk neo-klassieke *Artifact* (Holland Festival 1987). *The Loss of Small detail* heeft inhoudelijk de dansersloopbaan tot thema en Forsythes nieuwste werk *Impressing the Czar* reflecteert als bizarre comic-show aan de oorsprong van het ballet en zijn geschiedenis. Decorstukken uit de geschiedenis groeien uit tot individuele verhalen, gezien in de lachspiegel van de choreograaf en zijn dansers. Zij willen alleen de hedendaagse Tsaren imponeren – het publiek.

In veel van Forsythes onderzoekende, vaak hermetisch in zichzelf opgesloten stukken dient de theatrale handeling alleen als toneelmatige vermomming. Uit de afzonderlijke delen van zijn werken groeien steeds nieuwe choreografieën.

Bij *Impressing the Czar* was echter het omgekeerde het geval. Het stuk werd gecreëerd rond de tweede acte *In the Middle Somewhat Elevated*, dat in 1987 in Parijs in première ging.

In de nauwelijks 30 minuten die dit stuk duurt is het duidelijkst merkbaar in hoeverre hij het klassieke ballet heeft verrijkt en zijn eigen stijl heeft ontwikkeld. De taal van de Danse d'Ecole heeft hij letterlijk uitgerekte, vertekend, verdraaid en opgeladen met uit de jazz-dans afkomstige bewegingen en fraseringen.

William Forsythe

William Forsythe was born in New York, 1949. He had his ballet-education at the Joffrey Ballet in New York, where he later became a dancer. In 1973, John Cranko managed to get him to the Stuttgarter Ballett. In 1976, he created his first ballet *Urlicht*, a pas-de-deux to music by Mahler, for the dance-company Noverre which took a pride in stimulating young choreographers.

After his Stuttgart period, Forsythe was working as an independent choreographer for five years from 1979 onwards. He worked for the Henzes Festival in Montepulciano (Italy), the Nederlands Dans Theater, the Deutsche Oper Berlin, the Joffrey Ballet, the Parisian Opera Ballet, the Vienna and Munich Opera. From 1984 onwards, Forsythe has been artistic leader of the Frankfurt Ballet. A selection from his work: *Gänge I* (1982, Nederlands Dans Theater), *Gänge* (performance, 1983, Frankfurt), *Artifact* (1984), *LCD* (1985), *Isabelle's Dance* (musical, 1986), *Big white Baby Dog* (1986), all in Frankfurt. *New Sleep* (1987, San Francisco and Paris), a piece which is also a central part of *Impressing the Czar* (1988, Frankfurt).

William Forsythe and the Frankfurt Ballet

When William Forsythe was appointed artistic leader of the Frankfurt Ballet in 1984, his goal was to create a group of independent individuals from a classically trained company who would contribute towards the creation of his work. For this, he demanded unconditional dedication from the dancers which would not be limited to dance only, but which would extend towards recitation and song.

But most of all, he demanded that they would become involved in the creative-process. Forsythe's choreographies reflect ballet as an independent form of art through dance, music, light, language and surroundings on an equal level. Forsythe's work seems to be one long exploring journey with the goal to excavate as much of the ballet's function as possible.

Forsythe started his exploration in The Hague and Frankfurt in 1981 and 1983 with the provocative visual riddle *Gänge*, which was followed a year later by the strong neo-classical *Artifact* (Holland Festival 1987).

The contents of *The Loss of Small Detail* deals with the theme of the dancer's career and *Impressing the Czar*, Forsythe's newest piece, reflects the origin of ballet and its history like a bizarre comical show.

Scenery from the history develops into individual stories, as seen in the distorting mirror of the choreographer and his dancers. They merely want to impress present-day Czars – the audience.

In many of Forsythe's, often hermetically closed-in exploring pieces, the theatrical action only serves the purpose of dramatical disguise. From the separate parts of his pieces, new choreographies keep developing.

The opposite happened with *Impressing the Czar*, however. The piece was created around the second act of *In the Middle Somewhat Elevated*, which had its premiere in Paris in 1987. In the barely 30 minutes the piece takes, it becomes clear how much he has enriched classical ballet and how he developed his own style. He literally stretched, distorted, twisted and loaded the language of the Danse d'Ecole with movements and phrases from jazz-dance.